

medo de que a vida se faga así, pranto calado, e silencio noxento de intimidade murcha. A cruz dos camiños na sua ialma isolada estalle a desgarrar as entranas. ¡Qué duro sangrar cando se quer! ¡Estar a morrer cando se deixa vivir! ¡Ter a morte nas mans cando nas mans frolecen total-as roseiras da vida!

Albiña é unha pombiña branca a tremar no oco aluarado da xanela, saloucos fondos de door arrepián de medo os peitos miudos que ninguén bicou. As estrelas choran luz de vidro sobre dos seus cabelos soltos que danzan na brisa da noite. A lua detense pra vela chorar. ¡Quén poidera escorrentar as angurias da sua ialma noviña!

ÍNDICE

	<u>Páx</u>
EXPLICACIÓN NECESARIA	7
A RECUPERACIÓN DE LUÍS MANTEIGA NA CONFIGURACIÓN DA NARRATIVA GALEGA	9
A configuración do xénero	9
A renovación	16
A narrativa dun home das Vangardas	29
Análise de <i>Intres</i>	31
A cuestión xenérica	31
Estrutura	32
A paisaxe	47
<i>Albiña</i> , "do libro inda non imprentado <i>Contos pra non contar</i> "	52
Conclusións	54
Bibliografía citada	57
ESTUDO LINGÜÍSTICO DE <i>INTRES</i>	59
A EDICIÓN DE <i>INTRES</i>	77
O manuscrito	77
A edición parcial de <i>Nós</i>	78
Criterios de edición	80

INTRES	83
Confesión	87
A door	87
Remorso	97
Medo	102
Brétemas	113
O fillo	120
Unha noite	127
Inquedanza	138
Outra vez a door	143
Covardía	153
O que foi	161
A door máis outra vez	169
Derrumbamento	179
Soedade	189
Noiturnio	199
Despois	208
APÉNDICE: <i>Albiña</i>	211

Rematouse de imprimir nos obradoiros de
GRÁFICAS DO CASTRO / MORET
no mes de Decembro de 2005